

Liber

Ca primū

De ascensione et descensione dñi.

In quibusdam sententijs:

Dominus noster Ihs xps volens nos docere quomodo in celum ascendemus. fecit ipse quod docuit. ascendit in celum. Et quomodo ascendere non poterat. nisi prius descendisset. Descendere est assidue esse vel ascendere non patiebatur divinitatis sue simplicitas. quippe quod nec minus potest nec augeri. aut aliquid modo variari. Assumpsit in unitate sue persone naturam nostram. i. humanam. in qua descendere et ascendere. viamque nobis quam et nos ascendemus ostenderet. Manens itaque quod erat in natura sua. descendit et ascendit propter nos in nostra. attingens nimirum a fine usque ad finem fortiter. et disponens omnia suaviter. Descendit scilicet de quo inferius non decuit. ascendit quod celum non potuit. Itemque descensum egit fortiter: quia virtus erat. Ascensum disposuit suaviter. quia sapientia erat. Et sic gradus in descendendo sunt et in ascendendo. In descendendo primus quod est gradus est a summo celo usque ad carnem. Secundus usque ad crucem. tertius usque ad mortem. Ecce quisque descendit. Ad idem descendens: videamus et ascensum. Sed et ille quisque triplex est. Et est primus gradus gloria resurrectionis. secundus patris iudicii tertius esset ad dexteram patris. Et de morte quod meruit resurrectionem de cruce iudicis patrem. ut quomodo in illa iniuste iudicatus est. de illa iuste obtinet iudicis censuram. Itemque vero servus formam. i. carnem in qua passus est

resuscitatus evertit super omnes celos. et super omnes angelorum choros usque ad dexteram patris. Quod hac dispositione suavitatis ubi mors absorbetur in vita. gloria. ubi ignominia crucis vertitur in gloria. ubi et ipsa carnis humilitas ex hoc mundo transit ad preteritum. Hac ascensione nihil solummodo sed honore nihil gloriosius dici potest aut excogitari. Sic per incarnationis sue misterium descendit et ascendit dominus. relinques nos exemplum ut sequamur vestigia eius.

Ca. ij. quibusdam sententijs

De descensione et ascensione nostra in descendam per viam humilitatis. **D**onatque nobis primus gradus est id est primus perfectus. nolle dominari. secundus velle subiacere. tertius in ipsa subiectione qualibet circumelias et iniurias illatas equanimiter pati. Diabolus et homo uterque ascendere sponte voluit: hic ad scias: ille ad potentiam: ambo ad superbiam. Non sic ascendere velim. Primus gradus ascendendi est innocentia operis: secundus misericordia cordis: tertius fructus edificatio: quod gradus miro modo inuenimus in superioribus. Et sic descendens. **I**bi quippe fuerat tertius gradus: tolerantia iniuriarum. **I**psa est quod probat humilitatem ascensionis primam. i. innocentiam operis. **I**bi secundus fuerat pacia subiectionis. et ipsa operatur misericordia cordis quod est secundus gradus ascendendi. **A**d hanc enim doctores perlatos habemus ut cor misericordem. **I**bi etiam primus gradus fuerat contemptus dominatoris: hic tertius est fructus edificatio. **Q**uis quis autem dominari et perire: ut per se ad fructuose perit ceteris instituetis.